

Tvangsauktion

På dommerkontoret, C. Pløensgøta 1, Tórshavn afholdes

Fredag den 28. juni 1991 kl. 10.40
tvangsauktion over matr.nr. 200, Kví-
vík, tilhørende Asbjørn Madsen.

Ejendommen er et beboelseshus. Det
bebyggede areal udgør 44 m² i 2 etager.
Grundens areal er 170 m².

Auktionen er begæret af Føroya Gjald-
stova, Tórshavn, tlf. 1.1460.

Ejendommen kan beses efter aftale med
Føroya Gjaldstova.

Auktionsdokumenterne ligger til genn-
emsyn på dommerkontoret.

Færøernes fogedret,
den 10.06.91
Lasse S. Christensen
fm.

Tvangsauktion

På dommerkontoret, C. Pløensgøta 1,
Tórshavn afholdes

Fredag den 28. juni 1991 kl. 11.00
tvangsauktion over matr.nr. 1381 L
Tórshavn tilhørende P/F Berg Motors,
P/F Bilservice, P/F Farocar og P/F
Finans alle under konkurs.

Auktionen er begæret af advokat Páll
Nielsen, Advokatvirkið, Hoyvíksvegur
27, Tórshavn telefon 1.2171 på vegne
konkursboet.

Ejendommen er en erhvervsjendom
opført i 1978 på en 6077 m² stor grund.
Det bebyggede areal udgør 4.284 m² i 2
etager.

Ejendommen kan beses efter aftale med
ovenstående advokat.

Auktionsdokumenterne ligger til genn-
emsyn på dommerkontoret.

Færøernes fogedret,
10.06.1991
Lasse S. Christensen
fm.

Bbbbbbúmerkið funnið

Nú er búmerkjakapp-
ingin hjá Høgættarfe-
lagnum endiliga av-
gjörd. Hetta hendi eitt
høgættarkvöld í vik-
uni.

Vinnari gjørdist
Eyðun Eliassen í Fugla-
firði. Og hann ikki bara
vann, hann fekk eisini
triðju virðisløna.

Aðru virðisløn fær
John Smith á Argjum.
Nú verður búmerkið,
sum Høgættarfelagið
fer at brúka, reinte-
knad. Tá hetta er gjørt,
verða øll innkomnu
uppskotini almanna-

kunngjörd.

Búmerkjakappingin
fekk rættliga góða
undirtøku. 18 fólk
sendu inn tilsamans 28
uppskot.

Biðið varð eisini um
uppskot um, hvussu
navn felagsins kann
styttaast. Styttingin
verður HÆF, sum m.a.
Eyðun Eliassen skoyt
upp.

Í dómsnevndini vóru
Tove Guttesen, Helgi
Fossadal, Tórður
Mikkelsen, Amariel
Nordoy og Jógvan As-
bjørn Skaale.

Lesarabrøv

Ein málningur og Føroya Skúlabókagrunnur

Nú ið várið stundaði til,
var á øðrum sinni censu-
reraða várframsýningin
hildin í Listaskálanum.
Hetta var ein í allar mátar
sermerkt og spennandi
framsýning. Í hesum sam-
bandi kom eg at minnst
fyrstu framsýningina av
hesum slagi í fjór vár. Tað
sum allarmest hugtók
meg og fleiri við mær tá,
var framúrskarandi
myndin, ið Torbjørn Olsen
hevði málað av William
Heinesen. Nú eru vit ikki
ovbyrjað við andlits-
myndum í føroyskari list,
eru tær so, sum í hesum
fórunum, góðar eisini, hvat
er so meira at krevja.

Mong mundu vit vera,
ið hevdu hug at ognar okk-
um hesa mynd, men
skjøtt komst tú eftir, at
hon longu var keypt til
Føroya Skúlabókagrunn.
Tyktist okkum so sjálv-
sagt, at myndin av einum
fremstu mentunarmann-
um okkara hekk á stovni,
við so rikum seguligum
baksýni.

Samstundis við, at vár-
berarnir vóru her, slókn-
aði so William Heinesen,
hann er nú farin á sína

ævigu kosmisku ferð, har
eingin okkara vendir aftur
frá, men kanska hittir tú í
kosmiska ævinleikanum
bitar av tí sum er farið,
vinir og minnir, ið mynda
eina nýggja kosmiska
heild.

Framúrskarandi mynd-
in av William Heinesen,
og tær eru ikki mangar,
hongur nú á Føroya
Skúlabókagrunni, har hin
gamli, við einum skálka-
brosi, eygleiðir tað, ið har
fer fram.

Hetta góða árið hann
hefur hingið har, hevur
hann verið vitni til ikki so
litið av tí, hann stríddist
móti eitt langt liv, illnati,
opportunismu, trong-
skygni, sjálgvóðsku og
beinleiðis mannaváðan
atburð.

Verið eygleiðari til,
hvussu eitt ilknjað slag,
við alskyns lokabrøgdum,
illmint, hevur sett sín aftur-
haldsdám á føroyska
mentan og framburð.
Hann, sum altíð var í parti
við teimum smáu, teimum
ið liðu órátt, man duga at
penta onkra søgu saman
um hetta. Skálkurin man
duga at fáa ikki so litið av

sorgbliðum skemti burt-
urúr. Sjálvt um leikurin
ikki var hansara gáning-
ur, man fáast ein glantri-
leikur burturúr, settur við
fólki, ið tú bert heldur
hoyra heima í skaldsins
hugaheimi, men tianverri
alt ov satt.

Í kosmiska ævinleikan-
um verður søgan søgd og
hinir báðir varðarnir yppa
øksl, rista dustið av støv-
kornunum og halda, at nú
pellar hann aftur, hatta
kann ikki vera satt.

Kveikjarin mikli trútn-
ar, aldin ber ikki ávøkstur
í fákunnar gaddagrund,
har heimføðingar leggast
upp í snoð.

Janus, skaldið, ger eina
snarferð til innastu snøkl-
ar ævinleikans og kvøður:

Mitt land hevur fostrað
eitt ravnaslag,
fegnast tað flýgur um

natur;
brátt vaknaði mangur til
beiskan dag,
ið ikki gav eftir tí gætur.

Men hin gamli ívast
ikki, hann hevur sjálvur
sæð tað og trivur í Kingo:

Far, verden farvel,
Jeg kedes nu længer at
være din træl,
De byrder, som du mig har
byltet oppå,
Dem hvister jeg fra mig og
vil dem forsmå,
Jeg river mig løs, og jeg
kedes nu ved,

Forfængelighed,
Forfængelighed.

Framúrskarandi týðar-
in til føroyskt av hesum
sálmi, drýpur høvur og
sannar, at oftani royndust
ættarfólk vond og filingin
ring, hann mælir fyrri
munni: »Hugsá ilt og
fremja tað, slíkt er skálka
siður«, og tekur undir:

Hvat er so alt tað,
Sum skryðir upp heimin
við glógvandi lag?

Tað eru bert skuggar og
skínandi gler.

Tað eru bert blóður og
glintrandi ker,
Tað eru bert ísa-brot,
ampar á leið,

Bert fufongd og feigd.

Soleiðis hongur hann og
eygleiðir, til onkur á
stovninum onkran dagin
blúgvast og vendir mál-
ninginum.

JP.

Nakrir tankar hjá troyttari konu

Ikki nyttar nógv at siga
frá sálarligum trupulleik-
um, — so faktiskt eri eg
komin í iva um nógv her í
livinum.

Eitt er eg púra sikkur í,
— tað er mátin Jógvan
Sundstein kemur sær
fram við.

Ein so keðiligur persón-
ur finnst ikki í Norður-
londum.

Nógv kundi verið sagt,
men tað hjálpir tíverri so
sera litið. Tað er bara so
leingi, til fólk finna útav
hesum. Ja, okkara genera-
tion hevur so ongan
møguleika. Tann dag vit
standa púra á berum, eru

síkkurt nógv, sum eru góð
í ráðum. Tá er bara ov
seint, gloymi ikki hetta.

Ein maður, sum nýtir
líkafram at traðka hin
meiniga niður, hevur ikki
sinn makt nakrastaðni.

Ikki tí eg sjálf eri
í hesum bóli í samfel-
lagnum, — men tað er so
skeivt, m.a. at misbrúka
sina makt so ófatuliga
skeivt. Faktiskt vildi eg
at Sundstein royndi seg
sum sjónleikara, ein betri
egnaðan skal man leita
leingi eftir.

Føroyar eru ikki stórar,
tað vita vit øll. Fólkatalið
er ikki stórt, so møgu-

leikin fyrri at kunna vera
her er sannliga tilstaðar.

Eisini skuldi verið lætti-
ari at lært fólkið hvat ær-
ligheit og rættshugsandi
er. Men tá so nógv gong-
ur, sum nógv lond hevdu
steðgað umgangandi, so
koyrir myllan bara víðari.

Ongin er fullkomin, men
so heilt út av lagi sum
Sundstein er ófatuligt.

Vit hava Atla Dam,
hann er lögmaður — og
hansara partur liggur ikki
eftir. Mær tyktist persón-
liga, at hann fól seg ótil-
pass, ja so ótilpass, at
hann ikki orkar at seta
Sundstein upp á pláss.

Men vit hoga hann kemur
seg aftur, sum so mangur,
ið eisini hevur fól seg illa.

Brævið kundi verið so
langt fyrri at útgreina tað,
men sjálv havi eg mist
mótið og klári ikki tað, eg
sjálf vildi ynsk.

Í Føroyum finst ongin
hjálp, eg kundi hugsað
mær.

Tann stóri kunsturin
við livinum er at tú ert
vælnøgður, so kemur rest-
in av sær sjálvum.

Troytt kona

Pylsuvognur

- við allari útgerð -

Pylsuvognur (helst stórir) við allari
útgerð ynskist til keyps.

Tlf. 1 98 90

GÓLVSLÍPING

billigari, skjóttari,
minni støv, meiri vitan

GÓLVÆNASTAN
Fríska
Tlf. 19890